

Ustředním tematem disertační práce je slovesné a příslovecné použití podstatných jmen v klasické Číně (5.-3. st. př. n. l.), spadající v tradiční čínské filologii pod pojem *hU6yong* cili "žive" užitá slova. Její neoddelitelnou součástí je však i shrnutí předchozího výzkumu v číně i v západních jazycích a především teoretický úvod do problematiky slovních druhů v tomto izolujícím jazyce. Cílem práce není vyčerpávající pojednání o příslušném jazykovém jevu, nýbrž nový pohled na něj, preformulování otázek s ním spojených a pokus o využití netradičního teoretického rámce - jmenovitě kognitivní lingvistiky - pro jeho popis. Na jeho základě se snažím sjednotit vlastní postřehy získané z jazykového materiálu i postřehy předšlých autorů, nejsou-li přesvědčivě zatíženy zvláštnostmi teorie, o něž se opírali, a vytežit v nejvyšší možné míře poznatky všech disciplín, které se sledovaným jevem souvisejí. Necháme-li stranou zastresující obory, jako je syntax, semantika a lexikologie, jedná se o vzájemně provázaný multidisciplinární komplex zahrnující např. teorii slovotvorby, teorii interpretace neologismu, terminografii, pragmatiku, stylistiku, sociolingvistiku (a psycholingvistiku). Mimo to je možno čerpat zvláště ze studií o anglické slovnodruhu konverzi, která má k čínskému *hU6yongu* velice blízko funkce i formálně. Rozbor je založen na excerpci z reprezentativního souboru textů, citujícího většinu důležitých děl čínské literatury období *Walcich* státu.